

3. adventna nedelja

NEDELJSKO PISMO

Župnija Prevalje

Mt 11,2–11

SLEPI SPREGLEDUJEJO

Ustavimo se danes pri drobnem izseku, dejstvu, ki nam ga v evangelijskem odlomku približa Matej, ki pravi, da Jezus naroča, naj Janezu sporočijo, da ob njem »slepi spregledujejo«. Slepota je bila nekoč in je tudi danes prisotna.

Slepa sta novoporočenca, ki pričakujeta, da se bo dalo v zakonu sladko živeti samo od lepote, mladosti, telesne ljubezni, zdravja in zaslužka.

Slepi so starši, ki mislijo, da je mogoče otroka osrečiti in pripraviti za življenje s kopičenjem igrač in zadovoljevanjem njegovih želja in željic.

Slepi so vsi, ki upajo, da bodo uspešno gospodarili in poslovali z nepokritimi menicami, s prejemanjem plač, ki niso zaslužene, z obilnim jemanjem tam, kamor so malo vložili.

Slepi smo vsi, ko se pritožujemo nad onesnaženim okoljem, a sami iz dneva v dan na različne načine zastrupljamo sebe, druge, zrak, zemljo, vodo ...

Slepi smo, ko očitamo državnim in verskim poglavarjem, zakaj ne naredijo

več za mir, če pri tem sami živimo z nemirom v srcu, z neslogo v družini, v prepiru z okolico.

Znak slepote je verovati, da nam bo na svetu samo zato in takrat lepše, ko bomo imeli več strokovnjakov in učenjakov ter več strojev, računalnikov, robotov in sploh snovnih dobrin.

Slepi smo kristjani, ko mislimo, da je Bogu všečno naše obhajanje božiča ob polni mizi, pri topli peči in v prijetni družbi, če nismo nobenemu potrebnemu pomagali pogrniti njegove mize, nobenemu premraženemu zakurili peči in nobenemu osamljenemu stisnili roke.

Kdo ve, če nismo slepi tudi mi, ki pridigamo evangelij. Oznanjamo ga ubogim, a so naša bivališča, naša jedila, naša oblačila preveč podobna kraljevskim in premalo tistim, ki jih je nosil Janez Krstnik. Vsekakor se zavedam, da med te slepce spadam tudi sam. Pomagajmo (še posebej v tem adventnem času) drug drugemu odpirati oči.

Po: p. F. Cerar

Za duhovno rast

»GOSPOD, PRIDI IN NAS REŠI!«

Da bi le prišel Bog v vso to našo temo, jo preplaval, se razlil, da bi vse osušeno v meni prepredel, me poživil in me prepojil z živo vodo!

V adventnem času večkrat sédimo pred prižgano

svečo in v tišini preprosto prisluhnimo sebi. Kakšno hrepenenje se v nas prebuja? Smo zadovoljni s svojim življenjem? Morda čutimo, da nas srce vleče drugam? Je to hrepenenje po ljubezni, po varnosti, po materinskem objemu, ki bi se mu preprosto prepustili? Je to hrepenenje po brezpogojni sprejetosti? Ali je to hrepenenje po resničnem življenju, po živosti, domišljiji, navdihu, ustvarjalnosti? Poskusimo temeljito razmisliti o svojih hrepenenjih. Sledimo svojemu hrepenenju vse do konca. Predstavljajmo si, da je v nas hrepenenje, ki presega ta svet, in z mesta, kjer stojimo, sega v Boga. Zaradi našega hrepenenja je v nas nekaj onostranskega, nekaj, nad čimer ta svet nima moči in zaradi česar presegamo ta svet. Tam, kjer hrepenimo po Bogu, tam smo svobodni, tam ubežimo svojemu urniku, svojim številnim zadolžitvam. Tam pričakovanja okolice niso več pomembna. Tam smo v stiku s samim seboj. Čutimo, kdo smo. Čutimo, da smo nekdo, ki stremi k Bogu, nekdo, v komer sam Bog želi prebivati.

(A. Grün, Božična knjiga)

Svetopisemske besede nenadoma postanejo moje besede, moje prošnje, moja molitev ... V tem jutru jih priznam, vse temine svojega življenja, dotakne se me tema mojih bližnjih, čutim se z njimi povezana v bolečini, v strahu, v žalosti. Temu ni vedno tako – in tudi to je še kako prav: ne morem umreti z vsako smrtjo, ne morem rešiti vsakega problema, sprejeti vsake osame. In množica trpljenja in bolečin, s katero se dnevno soočimo, nam pogosto ne pusti druge izbire. Pri vsej naši bližini se postavlja vprašanje, ali lahko ostanem tako distancirana, da lahko normalno delam – v interesu tistih, s katerimi živim in za katere delam.

In prav ta nujna distanca lahko povzroči, da otopiš, da trpljenja in bolečin ne pustiš več do sebe. Izločiš osebno prizadetost, ker to boli, ker ne vidiš več smisla, ker za to nimaš več moči. Nato otrdiš, postajaš brezsrčen, dušo zapreš v oklep. Drugega ne vidiš več kot človeka, ampak le kot »primer«, kot problem za reševanje, kot številko na seznamu. In to ni nevarnost samo za duhovne poklice, ampak za vse poklice, ki pomagajo ljudem, pa tudi nasploh pri ljudeh.

Obstaja pa še večja nevarnost: lahko se zgodi, da se izogibaš srečanju s samim seboj, da otopiš zase in za svoje temine, da v sebi otrdiš, da le še funkcioniraš – pa nič več resnično ne živiš. Kako pa boš potem v osnovi razumel bolečino, če več ne veš, kaj bolečina je? Kako se boš podal v temine drugega, se vanj vživel, če te je strah lastne teme? Kako lahko tolažiš jokajoče, če si pozabil, kako človek joče?»Gospod, pridi in nas reši!« /Povzeto po: A. Schwarz, Divji božič/

Oznanila

◆ Sklepno obdobje adventnega časa v Katoliški cerkvi začenjamo **v soboto, 17. decembra, z božično osemdnevnic**, ki predstavlja neposredno bogoslužno pripravo na božič. Bogoslužna priprava v obliki osemdnevnic nam želi približati hrepenenje in pričakovanje Gospodovega rojstva. Lepo vabljeni!

Pomembno vlogo in slovesni ton v tem času pri bogoslužju dajejo posebne antifone, imenovane tudi O – odpevi, ki so odpevi pred Marijinim slavospevom Magnificat.

◆ **Adventni čas je čas priprave na praznik Jezusovega rojstva. Prav je, da se na praznik pripravimo tudi tako, da gremo k sv. maši tudi med tednom, še zlasti svojci tistih, za katere se daruje sv. maša. Pred leti so bile »zomice«, danes pa...? Po vaših domovih naj vas adventni venec in adventni koledar zbirata k molitvi in duhovni pripravi na božič.**

Tudi za sv. spoved je priložnost pred večerno sveto mašo.

◆ **V petek in nedeljo bosta na razpolago tuja spovednika. V petek, 16.12. bo od 16.00 do konca večere sv. maše spovedoval pater kapucin iz Celja, v nedeljo, 18.12. pa od 7.00 do konca poldesete sv. maše g. Jože Turk iz Črne.**

◆ V naši cerkvi je prodajna razstava slik slikarja Matevža Šumaha. Upodobil je koroške cerkve. Slike so po akcijski ceni 25 € po komadu. Izbrano sliko lahko vzamete, denar zanjo pa odložite v na steni viseči nabiralnik.

◆ V nedeljo, 18.12. bomo pri jutranji sv. maši sprejeli betlehemske luči, ki nam jo bodo prinesli skavti. Sveče boste lahko dobili od skavtov pri cerkvi pred jutranjo sv.

mašo ali po njej. Priporočeni dar za svečo je 3,5 €, samo za vložek pa 2 €.

◆ V župnijski pisarni lahko dobite **Marijanski koledar** – 3,00 €, **Družinska pratika** 6,90 € in **enolistni stenski koledar** – 0,70 €.

◆ **NAROČNINA za verski tisk za leto 2023:**

- Ognjišče – 38,90
- Družina – 149 € do 31. januarja, kasneje 166,40 €
- Misijonska obzorja - 9 €
- Prijatelj – 15 €
- Mohorjeve Knjige za leto 2024 – 55 €
- Mavrica – 49,90 €
- Beseda med nami – 29,40 €
- Najst – 33 €
- Božje okolje – 33 €
- Magnificat – 63,70 €
- Svet in ljudje – 44,90 €

Verski tisk vzemimo kot pomoč za duhovno rast in spodbuda na poti k Bogu. Lepo vabljeni, da obnavljate naročnino na verski tisk ali se na novo naročite in ga prejimate lahko tudi po pošti.

◆ V soboto, 3.12., je 8.moških ob organizaciji Stanka Pšeničnika in Franca Potočnika deloma odstranilo dotrajane omete v zakristiji cerkve sv. Barbare in stene pripravilo za izsuševanje. Hvala njim, Dobrodelovim pa, da so jih nahranili.

DAROVALCI

Za drenažo na Lešah:

N. N. 50 €; N. N. 50 €; N. N. 16 €.

Za izplačilo drenaže je potrebnih še 36.964,91 €.

HVALA ZA DAROVE!

Svete maše

13. december
LUCIJA

11. 12. 2022 – 3. ADV. NEDELJA

7.30 za vse žive in pokojne župljane
9.30 za +Pavlo Mirkac, obl., Likebovi, obl.
11.00 na Poljani za +Pavla Marin

PONEDELJEK, 12. 12., Devica Marija iz Guadalupe

18.00 Kristino in Srečka Brvar

TOREK, 13. 12., Lucija, devica

9.30 v Domu za +Antona Veberiča,
Zdenka Svetec
18.00 za +Mihaela Verdnik

SREDA, 14. 12.; Janez od Križa

7.30 za +Emila Fajmuta, Mojca Pečnik

ČETRTEK, 15. 12.; Drinske mučenke

17.00 za +Marjana Emeršiča, osm.,
Nataša in Zlatko Gričnik
19.00 za +Danila Štruca

PETEK, 16. 12., Albina, mučenka

16.00 do 18.30 priložnost za sv. spoved!
18.00 (!) za +Terezijo Preglav, Andreja in
Franci Prikeržnik

SOBOTA, 17. 12., Božič. osemdnev.

18.00 za +Damjana Hojnika, Mirko
Sekavčnik z družino

18. 12. 2022 – 4. ADV. NEDELJA

7.00 do 10.30 priložnost za sv. spoved
7.30 sprejem betlehemske luči, sv. maša
za vse žive in pokojne župljane
9.30 za +Matevža Potočnika

Lucija je živel v Sirakuzah na Siciliji za časa cesarja Dioklecijana na prehodu od 3. na 4. stoletje. Bila je iz premožne hiše in zaročena. Ko je romala na grob

mučenke Agate v Katanijo, da bi izprosila zdravje svoji bolni materi, se ji je prikazala svetnica in ji napovedala skorajšnja mučeniško smrt. Takoj po vrnitvi domov je Lucija razdrila zaroko in začela svoje imetje razdajati revežem. Užaljeni zaročenec jo je zatožil konzulu Paskaziju, da je kristjanka. Konzul jo je takoj vrgel v ječo in jo postavil pred sodišče. Ker kljub grožnjam ni hotela zatajiti svoje vere, jo je Paskazij ukazal odpeljati v javno hišo, da bi jo onečastil, dal jo je žgati z ognjem, polivati z vrelim oljem in smolo. Konzul jo je obsodil na smrt z obglavljenjem. Nad Lucijinim grobom so sezidali cerkev. Češčenje sv. Lucije je izpričano na Siciliji že v 5. stoletju, malo kasneje je bila ta svetnica češčena tudi v Rimu in kmalu po vsej Italiji, hitro pa je zajelo ves zahodni krščanski svet in tudi naše kraje.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brglez, župnik